

7 březen 2025

Další příležitost poznávat aneb Dny přátelství s Reálnou školou Obertraubling

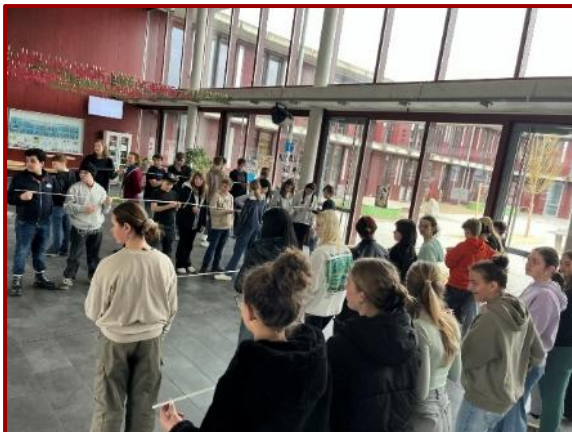
V polovině března 2025 jsme jeli do Německa na partnerskou Reálnou školu v Obertraublingu, což je výměnný pobyt na tři dny. Tento typ pobytu je ideální pro ty, kteří rádi zkoušejí nové věci, seznamují se s novými lidmi a nebrání se mluvit anglicky. V tomto programu máte příležitost zažít spoustu skvělých zážitků a navázat přátelství s lidmi z jiných kultur. Když jsme přijeli do Obertraublingu, šli jsme přímo do místní německé školy. Tam jsme se rozdělili do dvojic – každý Čech byl spárován s Němcem. Byla to skvělá příležitost pro zlepšení jazykových dovedností a navázání přátelství. Po škole jsme společně vyrazili do Regensburgu, kde nás čekal oběd a prohlídka města s našimi německými partnery. Musím říct, že Regensburg je

opravdu nádherné město, plné historie a úžasné architektury. Určitě doporučuji, abyste se tam někdy podívali, protože to stojí za to. Po prohlídce města jsme se vrátili zpátky do Obertraublingu, kde nás čekalo další příjemné překvapení. Opět jsme se rozdělili do našich dvojic a jeli jsme do německých rodin, které nás ochotně přijaly. Já jsem měla to štěstí, že jsem byla u rodiny, která byla naprosto skvělá. Měli jsme moc hodnou maminku a celkově byli všichni velmi příjemní a vstřícní. Večer nás pozvali na takovou malou „party“, kterou pořádal jeden německý kluk. Byla to příležitost poznat další Čechy a Němce a popovídat si mezi sebou. Atmosféra byla skvělá a užili jsme si to.

Další den jsme se ráno setkali ve škole a vyrazili zpátky do Regensburgu. Tentokrát jsme navštívili galerii, kde nám paní průvodkyně vyprávěla o obrazech. I když to bylo v němčině a občas jsme se trochu ztráceli, galerie byla opravdu krásná a stálo to za to. Po návštěvě galerie jsme se vrátili zpátky do Obertraublingu, kde jsme měli odpoledne volný čas. Moje německá partnerka mě pozvala na bowling, kde jsme se sešli s dalšími Čechy a Němci. Byla to báječná příležitost si odpočinout, pobavit se a poznat se ještě víc.

Poslední den jsme se všichni sešli v Obertraublingu ve škole, kde nás čekaly různé hry a procházka po škole. Byl to skvělý způsob, jak se rozloučit s novými přáteli a všemi zážitky, které jsme si během těchto tří dnů užili. Po rozloučení jsme už zamířili zpátky domů, ale s pocitem, že jsme si odnesli spoustu krásných vzpomínek.

Celkově bych tento výlet zhodnotila velmi pozitivně. Seznámila jsem se s novými lidmi, kteří jsou naprosto skvělí a přátelští. Byla to jedinečná příležitost nejen zlepšit svou angličtinu a němčinu, ale i poznat jinou kulturu a zažít něco, co se jen tak nezopakuje. Určitě bych se tam ráda někdy vrátila a tento program bych rozhodně doporučila každému, kdo má zájem o nové zážitky a přátelství. (Agáta Čížková, 9.B)

SENÁT

Jednání Senátu – Horní sněmovny 17.3.2025

Přítomni: Jakub Švarc, 6.A, Markéta Jacková, 6.B, Linda Bursová, 6.C, Hana Máčová, 6.D, Klára Potančoková, 7.A, Veronika Topinková, 7.B, Kristýna Netušilová, 7.C, Jakub Vlažný, 8.A, Amy Renzi, 8.B, Lukáš Klíma, 8.C, Eliška Škodová, 9.A, Tomáš Hančík, 9.B, Stela Baxová, 9.C, Mgr. Josef Rada, Mgr. Jaroslav Šedivý

Program:

1. **Ohlasy na Den jinde:** velmi pozitivní zpětná vazba
2. **Vaření-Valencie:** povedlo se, 26. 3. 2025 přenos, promítání na dalším setkání
3. **Záhon ve stylu:** první hodnocení 10. 4. 2025 o velké přestávce
4. **Velikonoce pro ŠD:** 11. 4. 2025, předběžně od 14.00
5. **Arena:** klima ve třídách, tradice s předškoláky a deváťáky na konci školního roku, pochvala za komunikaci v chatu Senát

Příští jednání: 7. 4. 2025 ve 12:30 hod. v ředitelně

Zapsala: Eliška Škodová, 9.A

Jednání Senátu – Dolní sněmovny 14. 3. 2025

Přítomni: 4.A: Tobiáš Hlaváč, Václav Sahula; 4.B: Lenka Samcová, Leontýna Divišková; 4.C: Pavlína Grätschová, Tomáš Grünthal; 4. D: Amálie Vavříková, Jan Otýs; 5.A: Markéta Havlíčková, Matyáš Novotný; 5.B: Anna Brunátová; Mgr. Ivana Nazarovová

Program:

1. **Hodnocení návštěvy z Holýšova** – shody a rozdíly podle vyprávění dětí z Holýšova, jak se holýšovští zapojili do vyučování v 5.A (nejvíce se líbil Strašidelný den – deváťáci pro mladší žáky)
 2. **Duhové pátky** – termíny – začínáme 16. 5., návrhy aktivit, plakát Lea a Lenka, hlášení do rozhlasu Tom
 3. **Pyžamový den s plyšáky** – návrhy možných aktivit, plakát a hlášení Amálie a Pavlínka
 4. **Aréna** – způsob předávání informací do tříd
- Příští jednání: 11. 4. 2025

Zapsali: Matyáš Novotný, 5.A; Mgr. Ivana Nazarovová

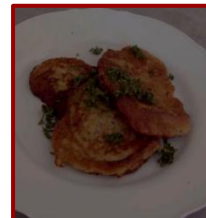
Rozhovor s panem učitelem Vlastimilem Vaňkem

Jakou školu studujete? Studuji vysokou školu pedagogickou se zaměřením na informatiku a matematiku. Tento rok budu dokončovat bakalářské studium, další rok půjdu na magisterské studium se zaměřením na matematiku a informatiku. **Zůstanete na této škole?** Pokud to bude vedení školy chtít, tak určitě zůstanu, protože jsem tady studoval taky, tak si myslím, že by bylo dobré, abych tady zůstal. Moc mě totiž baví vás učit. **Proč jste přišel zrovna na naši školu a líbí se vám tady?** Přišel jsem na vaši školu, protože nemusím nikam dojíždět, například do Plzně. Navíc tady znám všechny učitele, takže už se nemusím s nikým seznamovat. **Jaký jste byl žák, když jste chodil do školy?** Takový nemastný neslaný, ani dobrý, ani špatný. Dostával jsem nějaké poznámky, protože jsem zlobil, ale nedostal jsem nic velkého jako třeba ředitelskou důtku. **Co učíte a jaký předmět máte nejraději?** Teď aktuálně učím fyziku, přírodopis, chemii, informatiku, matematiku. A nejraději učím informatiku. A doufám, že v budoucnu to bude i ta matematika. **Změnil byste svoji práci?** Jako vyučený automechanik jsem se naučil pracovat rukama, což se mi líbilo. Potom jsem si vystudoval ekonomickou školu, což vlastně můžu podnikat. Ale lepší je učit a vzdělávat žáky, abyste byli taková elita národa. **Máte nějaké domácí zvíře?** Bohužel nemám žádné domácí zvíře, ale sestra má králíka a mamka má želvu a psa. Pes se jmenuje Ron, želva se jmenuje Julie a králík se jmenuje Borůvka. **Máte nějaké oblíbené jídlo?** Mé oblíbené jídlo je domácí hambáč. Člověk si dojde pro hovězí maso k řezníkovi, potom si ho udělá na pánvičce a je to jako v Mekáči. Akorát tam toho dám mnohem víc. **Co děláte ve volném čase, když zrovna neopravujete písemky?** Chodím cvičit do tělocvičny, a když se najde nějaký ten volný čas, tak hraju na počítači. Také jsem vášnivý sběratel Lega, a tak často stavím lego. **Jaký máte názor na dnešní generaci současně s dětmi 2.stupně?** Ta dnešní generace je o hodně jiná, než jsme byli třeba my. My jsme maximálně nějaká prezentace, a to bylo všechno, ale vy hrajete i nějaké hry na kahootu atd. a je to jiný. **Čím jste chtěl být jako dítě?** Všichni mají takový ten dětský sen stát se popelářem, ale já jsem chtěl být třeba policajtem, který měří rychlost. **Kam se chcete v životě podívat?** Chtěl bych se podívat do Německa, Švýcarska a Rakouska a potom bych chtěl objíždět české památky a nějaké ty zámky. **Máte nějaký dětský sen?** Měl jsem sen, chtěl jsem se stát s řidičem Formule 1. (Veronika Topinková a Adéla Lockerová, 7.B)

Projekt, ve kterém jídlo spojuje (Z pohledu kuchaře)

Vaření je většinou lehké, ale když to je vaření před kamerou, aby bylo vše dokonalé, tak je to sranda. My jsme se u toho teda smáli. Takový pocit, když si hrajete na profesionálního kuchaře, a přitom umíte jen nějaké základy, je velký zážitek. Obzvlášť když máte stejné zástěry a na hlavách kuchařské čepice. Vaření bramboračky, bramboráků a štrúdlu se ukázalo jako dobrý nápad. Po náročném vaření jsme si své výtvary i snědli. Poté následovalo dlouhé uklízení kuchyňky a mytí nádobí.

Vaření probíhalo tak, že jsme v úterý nakupovali spolu s paní Černou suroviny ve Zdravé výživě, Jablíčku a na farmě a ve středu už jsme zase s paní Černou vařili. Moc jsem si to užila. A proč jsme vařili? Paní Černá přišla s projektem, jehož cílem je natočit video o vaření českého jídla a poté ho sdílet s vybranou školou v zahraničí, což je v našem případě škola ve Valencii ve Španělsku. (Markéta Jacková, 6.B)

Co na to Španělé? (Z pohledu reportéra)

Několik týdnů zpátky, v únoru, celá naše skupina reportérů dostala informaci o tom, že se bude v naší kuchyňce vařit „pro Španěly“. Jak to probíhalo? A co jsme vařili? Ve středu po škole jsme jakožto tým reportérů přišli natočit krátký sestřih vaření našich českých jídel. Vařily se bramboráky, bramborová polévka a štrúdl.

Úterý byl první den, kdy jsme šli natáčet nákup potravin, které jsou potřeba. Před Zdravou výživou jsme natočili krátký úvod v angličtině, aby Španělé rozuměli, o co se jedná. V krámku jsme natočili výběr potravin, které budou

potřeba. Byla docela zábava koukat na kameramana s kamerou, jak točí detaily kvěťáku a zeleniny. Další den jsme se konečně přemístili do kuchyňky a všechno vypuklo. Přes mé očekávání zmatku a hluku bylo v kuchyňce příjemně a celkem ticho. Ticho ovšem přerušilo mé uvádění toho, co se v kuchyňce děje. Neměli jsme moc připravený nějaký scénář spíše jen body, podle kterých jsme se řídili. Když na mé žvatlání v angličtině přišel čas, všechny texty jsme vymýšleli na místě. Po dotočení všech záběrů a přidání anglických komentářů bylo potřeba vše pečlivě sestříhat. To už si ovšem vzal na starosti pan učitel Palkoska. Moc děkujeme. Video už jsme poslali a těšíme se, reportéři, kuchaři na setkání v online prostředí se Španěly 30. 4. 2025. (Adéla Lockerová, 7.B)

Prezentiáda aneb Něco, co nás posunulo dál

Kdy jste se cítili nervózní, ale zároveň nadšení z nové výzvy? Co všechno vás může posunout dál, pokud se postavíte svým obavám čelem? A co když máte možnost ukázat dovednosti před odbornou porotou a ostatními soutěžícími? Přesně takové otázky mi probíhaly hlavou, když jsme se v pondělí se spolužákem Danem a paní učitelkou Hlaváčovou vydali na soutěž Prezentiáda do plzeňského TechTower.

A co je to vlastně ta Prezentiáda? Je to soutěž pro žáky základních a středních škol. Žáci mají za úkol vytvořit a představit svou vlastní prezentaci na zadané téma.

V Plzeňském kraji se do krajského kola dostalo deset týmů. Na výběr byla tato témata „Plus a mínus“ nebo „V moji režii“. My jsme si vybrali téma „Plus a mínus“. Chtěli jsme ukázat, že tato znaménka nejsou spojena jen s matematikou, ale i s rozhodováním, každodenním životem... Další podmínkou bylo mluvit minimálně 7 minut.

Když na nás přišla řada, byli jsme nervózní. Jakmile jsme skončili, cítili jsme úlevu, že jsme to zvládli. Sice jsme se nezvítězili, ale získali jsme tolik nových poznatků. Po vyhlášení výsledků se nám totiž porotci věnovali a poskytovali nám zpětnou vazbu. Ta byla konkrétní a velmi užitečná. Řekli nám, co bylo dobře, ale také nám dali několik rad.

Celkově byla Prezentiáda velmi skvělou zkušeností. Pokud bude v příštím školním roce výzva, pojďte do toho. Rozhodně doporučuji! (Adéla Jandečková, 8.B)

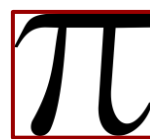
Od tréninku k potlesku

Otevřu oči, nohama na jevišti a co nevidím. Plné hlediště dětí, které nadšeně zírají na podium. Co je ale tolik zaujalo? Začalo to ještě minulý rok, když jsme asi v říjnu začali trénovat divadelní představení s názvem Jamieho nevěsta. Každou středu jsme pilně trénovali na vystoupení v Chrástu, které se neustále muselo odsouvat ať už kvůli nemocím, nebo jiným důležitým věcem. Ale konečně nám bylo oznámeno datum, kdy se vystoupení bude konat, a všichni se ho nemohli dočkat. Nastal den D. Dramaťák i Kelti se sešli u autobusu a všichni si nastoupili. Dorazili jsme do cíle. Zavedli nás do šatny, kde jsme se rozmluvili, navlékli se do kostýmů a jen čekali, kdy nám oznámí, že je náš čas. Někdo byl nervózní, ale někdo zase natěšený. Na podiu byla velice přátelská atmosféra a všichni jsme se tam cítili skvěle. Sice se nám párkrát stalo, že někomu vypadl text nebo někdo zahrál špatnou notu, ale to je úplně v pořádku. Jsme lidi a chybovat patří k životu. I na pár zmiňovaných chybiček bylo vystoupení opravdu super a vyšlo nad mé očekávání. Velice jsem si ho jako člověk, který vystupoval, užila. Po vystoupení za námi přišly děti ze sboru, který účinkoval před námi a chtěly si s námi udělat fotku, což nás dost zaskočilo, protože to nikdo nečekal, ale bylo to moc milé. Už se těšíme na další vystoupení!

A zajímavost na závěr. Reportéři na startu se vystoupení a zkoušek také účastnili a točí o nás reportáž do České televize. Tak držte palce! (Adéla Lockerová, 7.B)

Pí pí pí... ale o kuřátku se nejedná 😊

Pokud si myslíte, že „pí“ je jen to, co vydává kuřátko, připravte se na překvapení... 14. března se slaví Mezinárodní den čísla pí. Číslo pí je jedno z nejzajímavějších a nejzáhadnějších čísel, které se v matematice vůbec vyskytuje.

Co je vlastně číslo pí? Pí (π) neboli Ludolfovo číslo je matematická konstanta, která udává poměr obvodu kruhu k jeho průměru. To znamená, že ať už máte jakýkoli kruh, jeho obvod bude vždy 3,14159... krát větší než jeho průměr. Co ale dělá číslo pí tak fascinující? Je to fakt, že nikdy nekončí a nikdy se neopakuje. Je to iracionální číslo, což znamená, že má nekonečně mnoho číslic za desetinnou čárkou. Například v červnu roku 2024 dosáhl Jordan Ranous ze StorageReview Lab v americkém Cincinnati nového rekordu ve výpočtu čísla pí, když jej vypočítal na 202 bilionů desetinných míst, tento výpočet mu trval 104 dní (používat moderní výpočetní technologie). Každoročně si matematici, učitelé a nadšenci po celém světě připomínají význam tohoto čísla. Na školách, univerzitách i v různých matematických klubech se pořádají soutěže v zapamatování co nejvíce desetinných míst čísla pí, výstavy nebo dokonce tematické večírky.

A proč právě 14. března? Jednoduše proto, že datum 14. 3. připomíná první tři číslice pí - 3,14. Tento den je speciální i z jiného důvodu. Narodil se Albert Einstein. Díky této zajímavé shodě slaví fanoušci matematiky a vědy po celém světě nejen číslo pí, ale i Einsteinův přínos vědě. (Adéla Jandečková, 8.B)

Světový den poezie: Proč bychom měli slavit slova?

Zkuste si představit svět bez slov, bez písní, bez veršů... Zní to prázdně, že? A právě proto existuje Světový den poezie. Abychom si připomněli, jak moc na slovech záleží.

Každý rok 21. března se slaví den, který oslavuje poezii ve všech jejích podobách. Možná vás napadá, proč byste to měli řešit. Vždyť poezie, to jsou jen nějaké staré rýmy, které všichni známe ze školy, ne? Ale co když vám řeknu, že poezie je všude kolem nás? V textech písní, ve filmech, na sociálních sítích... UNESCO vyhlásilo tenhle den v roce 1999, aby připomnělo, že poezie spojuje lidi napříč kulturami a časy. A hlavně, že má pořád co říct, i dnes, v době rychlých zpráv a sociálních sítích.

Jak tedy tento den můžete oslavit? Přečtěte si nějakou báseň a zamyslete se nad tím, co ve vás vyvolává. Podívejte se na slam poetry. Zkuste něco napsat nebo sdílejte citát, který vás inspiruje.

Tak co, dáte poezii šanci? (Adéla Jandečková, 8.B)

Policista nebo programátor? A co obojí?

Rozhovor s panem Miroslavem Bursou

Jaké je vaše povolání? Pracuji jako programátor na Policejním prezidiu v Praze na NCIKT, což je oddělení, které se zabývá vývojem aplikací, které jsou v díkcí Policie ČR. **Co je náplní vašeho povolání?** Vytvářet aplikace dle zadání, které dostanu, a opravovat chyby, které se v rámci používání aplikace vyskytnou. Dále rozšiřovat aplikace o nové funkce na základě požadavků od uživatelů. **Jaké je vaše nejvyšší dosažené vzdělání?** Středoškolské s maturitou. Zkoušel jsem dvakrát vysokou školu, ale po roce jsem to vzdal – ne kvůli prospěchu, ale protože pro mé zaměstnání programátora nemá vysoká škola žádný přínos. Z mého pohledu to byla jen ztráta času. **Jaká škola je potřeba k vykonávání vašeho povolání?** Sám jsem studoval Střední průmyslovou školu elektrotechnickou v Plzni, kde jsme měli v rámci výuky i hodiny zaměřené na programování. Jelikož ale programuji od 12 let (jako samouk), výuka probíhala tak, že mne učitel posadil do zadní lavice a řekl mi, abych nevyrušoval, a mohl jsem si dělat, co jsem chtěl, učitel věděl, že věci, které vyučuje, dávno vím. **Jak jste s vaším povoláním spokojený?** Zaměstnání mě baví, ale občas se najdou krušné chvíle – většinou kolem 15. dne v měsíci, když obdržím výplatní pásku. **Jaký je váš měsíční plat?** Plat mám takový, že uživil donedávna moji rodinu, ale vzhledem k ekonomické situaci (zvýšení daní, zrušení daňových výhod atd.) jsem byl nucen se zaregistrovat jako OSVČ a mám vedlejší činnost. Pravda je, že jelikož pracuji u policie, je můj plat poloviční oproti programátorům ve stejném oboru. **Doporučil byste toto povolání našim čtenářům?** Záleží, jestli mají vztah k počítačům (hraní her není úplně směrodatné 😊), umí analyzovat problémy na dílčí části a pak, jestli jim nebude vadit se neustále vzdělávat v nových technologiích – i když v rámci Policie ČR (jakožto státní instituce) je nasazování nových technologií celkem těžkopádný proces. **Přemýšlel jste o změně povolání?** O změně zaměstnavatele ano, ale pořád v rámci oboru programátora. Je to něco, co si myslím, že umím, a baví mě to. **Mezi kterými povoláními jste se rozhodoval?** Když jsem byl malý, chtěl jsem být indiánem, ale od 12 let, kdy jsem dostal svůj první počítač ZX Spectrum 128k, jsem věděl, že se chci živit jako programátor. **Máte nějaký nezapomenutelný zážitek z práce?** Zážitků mám spoustu, protože než jsem začal dělat na IT oddělení, sloužil jsem v uniformě na klasickém obvodním oddělení 10 let. Jelikož jsem se dostával do styku s lidmi pod vlivem alkoholu, drog, násilníky a osobami s bohatou trestnou činností, o zážitky nebylo nouze. **Jaký?** Jako uniformovaný policista – raději bez komentáře. Jako programátor mám asi největší zážitek, smazání SQL databáze – vím, nic moc. 😊 **Co je na vaší práci nejtěžší?** Držet krok s dobou a učit se nové věci. **V čem vám toto povolání obohacuje, co vám přináší?** Žaludeční vředy, šedivé vousy a vlasy. **Jak často se musíte vzdělávat?** Pořád. **Pro jaký tip lidí je toto povolání vhodné?** Programování není pro každého – ne každý má schopnost analytického myšlení a přeformulovat zadání do řádek kódu v programovacím jazyce C#, Delphi, Python, Assembler... Pokud najdete člověka, který rád řeší problémy, je technický typ a smíří se s celoživotním vzděláváním v nových technologiích – pro něj asi tento obor bude jako dělaný. **Co vás na tomto povolání baví?** Popravdě ani nevím, je to prostě práce, která mi jde od ruky, umím řešit problémy, které na mě vedoucí oddělení nebo uživatelé nahnou, a jako truhlář bych se neuživil. 😊 **Co vás v práci překvapí?** Visual Studio – program, ve kterém programuji v C# - tento program stojí kolem 100 tisíc korun a je hrozně nevyzpytatelný. **Od kolika let jste chtěl vykonávat vaše povolání?** Od 12 let, kdy jsem dostal svůj první osmibitový počítač ZX Spectrum a od chvíle, kdy jsem napsal svůj první příkaz „CIRCLE 100, 100, 50“ a vykreslila se mi kružnice na obrazovce. Následoval Assembler, což je jazyk, ve kterém programuji do dnešní doby a účastním se soutěží v demotvorbě právě na osmibitových počítačích. **Jaký člověk musí být, aby mohl vykonávat vaše povolání?** Zvědavý a nesmí se vzdávat, a když narazí na slepou kolej, musí vymyslet jiné řešení. **Co musíte umět, abyste mohl vykonávat své povolání?** Předpokládám, že programovat. 😊 **Co se stane, když uděláte chybu?** Opravím ji. **Je vaše povolání něčím nebezpečné? Proč?** Není, jen si Vaše manželka občas musí myslet, že jste zvláštní. Např. když Vás pošle do obchodu s tím, abych koupil 5 rohlíků, a pokud budou mít vejce, abych jich vzal deset. A já jí přivezu deset rohlíků, protože vejce v obchodě měli. (Daniel Topinka a Daniel Vimr, 8.B, Linda Bursová, 6.C)

Hrozba nebo věc, bez které nedokážete žít

V dnešní době si asi nedokážeme představit život bez mobilů. Někteří mobil používají pro vzdělávání a jiní pro hraní her. A co na to naše tělo?

Asi většina ví, že nadměrné používání mobilního telefonu neprospívá našemu zdraví, hlavně očím, krku a rukou. Ale asi méně lidí ví, jak se o sebe starat, abyste se nestali součástí skupiny, která je na mobilu závislá a nedokáže bez něj žít ani sekundu. Co takhle denně zkrátit čas na mobilu o 10 minut a každý den ubírat kousek času stráveného na mobilu? Pokud máte problém se spánkem, pokuste se vyhnout používání mobilu alespoň hodinu před

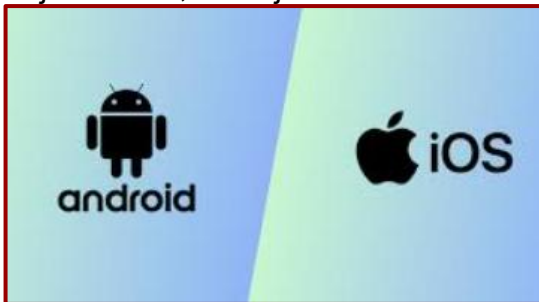
spaním. Kvůli modrému světlu, které může ovlivnit kvalitu vašeho spánku.

Tak co? Vyzkoušíte a dáte si digitální detox? *(Kája Janděčková 7.B)*

Tenhle nebo ten druhý? Aneb, jak si vybrat mobilní telefon

Mobilní telefon je dnes nezbytnou součástí našich životů, ale jak si vybrat ten pravý? A co mám od něj očekávat? Předtím, než se vydáte na nákup, se podívejte na tyto otázky a jejich časté odpovědi na ně:

Na co telefon budu používat? Pokud telefon používáte hlavně na práci, zaměřte se na dlouhou výdrž baterie. Pro hraní her je zásadní výkon – potřebujete silný procesor a dobrou grafiku. Pokud vás zajímá fotka, hledejte telefon s kvalitním fotoaparátem a stabilizací obrazu.

Jak vysoká má být cena? Cena by měla odpovídat vašim požadavkům. Pro běžné používání vám bude stačit telefon střední třídy, který zvládne vše potřebné. Naopak pro náročné uživatele (fotografy, hráče) bude lepší investice do modelu vyšší třídy.

Android nebo iOS? To záleží na osobních preferencích. Android nabízí širokou škálu zařízení za různé ceny, zatímco iOS na iPhonech přináší plynulý zážitek, ale za vyšší cenu. Oba systémy mají své výhody a záleží na tom, co je pro vás

důležitější.

Také je dobré se podívat na funkce jako například FaceID, čtečka otisku prstu atd. *(Daniel Vimr, 8.B)*

Pryč se zimou

Znáte Moranu? Slovanskou bohyni smrti, která představuje zimu a neúrodu? Vynášeli jste ji někdy?

My jsme ve školce každý rok na jaře Moranu vyrobili a společně jsme šli ke Starému mostu, kde ji paní učitelky zapálily, hodily do vody a my se koukali, jak odplouvá. Myslím, že tato tradice by se měla i nadále dodržovat. Já mám na ni ze školky pěkné vzpomínky. Byl to veliký zážitek pro nás děti. Těšila jsem se pak, že až Morana odpluje, tak bude brzy jaro a hezké počasí.

Vynášení Morany je tradiční lidový zvyk, který se provádí na Smrtnou neděli, což je pátá postní neděle před Velikonocemi a symbolizuje konec zimy a příchod jara. Moraně se také říká Morena, Mařena, Mořena, Smrtholka, ale i Čaramura. Někde se figurína splétá ze starých větví, jinde ze slámy, roští a staré uschlé trávy. Obléká se do starých hadrů a zdobí se náhrdelníky z vyfouklých vajíček nebo prázdných ulit. Může se také shazovat ze skály, jinde ji třeba kamenovali nebo zahrabali do země. Lidé to dělají proto, aby se zbavili jejího temného vlivu. Pokud byste se chtěli podívat na nějaký příběh s Moranou, tak vám doporučuji pohádku Největší dar. Můžete zde vidět, jak děti chtějí, aby Morana přestala vládnout, a proto hází její figurínu do potoka. *(Markéta Jacková, 6.B)*

Jaro se probouzí

První jarní den se nám postupně díky přestupným rokům posunul z 21. března na 20. březen a bude tomu tak až do roku 2047. V roce 2048 se začátek jara dokonce posune na 19. březen. Na 21. březen (datum, které má většina z nás zafixováno ještě ze školy) se první jarní den vrátí až v roce 2102.

A co potkáte na jaře?

Modřence (Muscari armeniacum)

Protáhlé tmavě modré šišky zná snad každý, ať už coby rostlinu rostoucí ve volné půdě. Vyšlechtěny jsou však i bílé či bleděmodré varianty. Modřenec dobře roste v kvalitním zahradnickém substrátu při pravidelném zavlažování, přičemž upřednostní chlad.

Krokusy (Crocus vernus)

Patří k nejkrásnějším jarním cibulovinám a rychlené je lze koupit již koncem zimy. Na to, aby krásně rozkvetly, potřebují nejen dostatek světla, ale hlavně vlhko. Substrát je tedy nezbytně neustále zavlažovat – pozor však na přemokření. Nedostatek vláhy a suchý vzduch způsobují zasychání květních poupat, případně jejich nerozkvetení.

Prvosenky (Primula)

V současnosti se můžeme setkat s mnoha odrůdami s krásnými velkými květy. Dříve byly nejrozšířenější žluté odrůdy, dnes nás však každoročně překvapují stále krásnější a výraznější odstíny – bílé, oranžové, růžové, červené, modré i modrofialové. Některé druhy jsou jednobarevné, jiné vícebarevné, existují i odrůdy s nařasenými plnými nebo poloplnými květy. S oblibou bývají rychleny. Při kupování prvosenky v květináči je dobré si při nákupu vybrat takovou rostlinu, která teprve začíná kvést. Každý květ kvete necelý týden, ale průběžně dorůstají stále nové květy.

A duben? Ten nám přinese ještě více květů, barev a radosti. (Veronika Topinková, 7.B)

Co je vlastně umění a kdo o tom rozhoduje?

Když se řekne „umění“, většina z nás si představí obrazy, sochy nebo hudbu. Ale umění je mnohem širší pojem. Může to být cokoli, co vyjadřuje myšlenky, pocity nebo názory. To, co jeden člověk považuje za obyčejné, může být pro jiného hlubokým uměleckým dílem. **Kdo rozhoduje, co je umění?** Mnozí lidé si myslí, že umění určuje někdo, kdo je v tom „expert“, jako třeba kritik nebo někdo z galerie. Ale ve skutečnosti je umění hodně subjektivní. To, co považujeme za umění, se mění podle času a okolností. Před několika lety by asi nikdo neřekl, že

graffiti na zdi je umění, ale dnes je to běžně uznávaný způsob, jak se vyjádřit. (ne všemi uznávaný) **Umění dnes** - Dnes díky technologiím můžeme tvořit umění na počítačích, tabletech, nebo dokonce v rozšířené realitě. Mnozí lidé považují za umění věci, které by dříve nikoho nenapadly - videohry, street art nebo digitální animace. Digitální umělci využívají speciální programy k vytváření obrazů, které existují pouze v digitální podobě - tedy nemají fyzickou podobu, jako například malby na plátně. **Tak co je tedy umění?** Umění je něco, co vás něčím zasáhne nebo vás přiměje přemýšlet. Může to být obraz, písnička, film nebo něco, co vzniklo na internetu. Nakonec je to na každém z nás, co považujeme za umění. Možná to, co považujeme za umění, nebude mít stejný význam pro někoho jiného, ale to je právě to, co je na umění tak úžasné - každý ho vidí trochu jinak. (Adéla Janděčková, 8.B)

Rakovina duše

Hraniční porucha osobnosti (HPO) je závažné duševní onemocnění charakterizované intenzivními emočními výkyvy, nestabilními vztahy a problémy s identitou. Lidé s touto poruchou často zažívají intenzivní strach z opuštění, impulzivní chování a potíže s regulací emocí.

Mezi typické projevy HPO patří: extrémní změny nálad, často během několika hodin či dnů; nezdravě intenzivní vztahy, které oscilují mezi idealizací a odmítáním; chronický pocit prázdnoty a nejistoty ohledně vlastní identity; sebepoškozování nebo sebevražedné myšlenky; impulzivní chování, například nadměrné utrácení, zneužívání návykových látek nebo nebezpečné řízení

Příčiny a léčba: Přesná příčina HPO není známa, ale roli hraje kombinace genetických faktorů,

traumatických zážitků z dětství a dysfunkčního prostředí. Léčba zahrnuje psychoterapii, zejména dialekticko-behaviorální terapii (DBT), která pomáhá s regulací emocí a zvládáním stresu. V některých případech se využívají i léky ke zmírnění doprovodných symptomů, jako je úzkost či deprese. Ačkoli je hraniční porucha osobnosti náročná na zvládnutí, vhodná terapie a podpora mohou výrazně zlepšit kvalitu života postiženého člověka. Pokud máte nějaké potíže, můžete se obrátit na školní psycholožku Dr. Andrejku Štětkovou. (Agáta Čížková, 9.B)

Ve váčku u pasu nosím si své štěstí

Slunce zapadlo, obloha se pomalu zahalovala do temného šálu. Seděla jsem na chladné zemi a hleděla na nebe.

Naskytl se mi pohled na celou paletu barev. Jednotlivé odstíny se do sebe vlévaly, mísily se, tančily spolu po nekonečném tanečním parketu.

A já přemýšlela nad tím, co mi bylo jednou řečeno...

„Písek v koženém váčku za páskem, to je štěstí.“

Cestovala jsem světem, rozdávala svou radost, dostávala ji... a docházelo mi, jak pravdivá ta slova jsou.

Písek v koženém váčku za páskem, to je štěstí. Nosíme si ho s sebou a, pokud si jej ceníme, nezahodíme ho. Můžeme sem tam zrnko darovat, zrnko přijmout... zkrátka a dobře, můžeme sdílet své radosti a krásy, co nás potkávají.

Musíme si však dávat pozor na to, aby se nám nějaký zloděj nepokusil váček od pásku odříznout, protože to by se pak naše štěstí rozsypalo po zemi a my bychom marně sbírali jednotlivá zrníčka, zatímco on by nám zbylá nerušeně kradl.

„Hvězdy na nebi, to je štěstí,“ zašeptala jsem, když na svět padla neprostupná tma a ve vzduchu začal být cítit déšť. Nebyl tam nikdo, kdo by mě poslouchal. Jen tiše povídající si stromy a usínající zvířata.

Hvězdy na nebi, to je štěstí. Představte si, že se obloha zatáhne, noční nebe není zcela jasné... přepadne vás hned pocit, že se hvězdy dočista rozplynuly, vidíte?

A tak to vidíme i ve chvíli, kdy nám úsměv mizí z tváře, kdy řešíme něco nepříjemného. Ve chvílích, kdy se z našeho života stane zběsilá jízda na horské dráze, kdy se točíme v kruzích a hledáme cestu ven. Hvězdy se pro nás rozplynuly, štěstí zmizelo...

Dál od pravdy však být nemůžeme.

Copak se ty mraky nikdy nerozestoupí? Copak nikdy nevyjde slunce, ta nejjasnější hvězda štěstí? Copak se už nikdy v životě neusmějeme? Copak se v naší jízdě nedočkáme ani malinké přestávky? Copak ty jednotvárné kruhy nikdy nic nepřeruší? Odpověď znáte, je až nepředstavitelně jednoduchá. Mraky se vskutku rozplynou, slunce vyjde, úsměv se na rty vloudí... ta děsivá jízda zpomalí, z bludiště vede cesta ven.

Věnovala jsem si jeden pomalý nádech a výdech. Usmála jsem se. Bylo jednodušší hledět na to temné nebe s vědomím, že tak nebude vypadat napořád. S vědomím, že hvězdičky radosti znovu zazáří. (Šárka Bardounová, ilustrace Evelí Spurná, bývalé redaktorky)

